

Počet zmínek: 1

[Online: 1](#)

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Don Giovanni je pro mě obrovská výzva, říká barytonista Daniel Kfelíč

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

[Online](#), Datum publikace: 12.05.2026 7:35, Datum importu: 12.05.2026 7:44, Zdroj: elitano.cz, Periodicita: Denně, Provozovatel: elitano.cz, Země: CZ, AVE: 800 Kč, GRP: 0,05, OTS: 4 832, Měsíční návštěvnost: 4 882, RU/den: 4 832, RU/měsíc: 67 648, Čtenost zprávy: 32

I když jsem viděl a slyšel barytonistu Daniela Kfelíče už v několika inscenacích na scéně Moravského divadla Olomouc, musím zmínit hned na začátku Mozartovu operu Don Giovanni.

Kromě toho, že jde o „operu oper“, jde o geniální dílo, které se dočkalo i skvělého nastudování. V roli potrestaného prostopášíka exceluje právě Daniel Kfelíč. Jeho strhující pěvecký výkon, mužný šarm i hereckou přesvědčivost dává nové inscenaci neskutečný náboj.

V pátek 8. května proběhla v Moravském divadle Olomouc premiéra opery Don Giovanni, kde ztvárníte titulní postavu. Co to pro vás znamená?

Don Giovanni je pro mě obrovská výzva a zároveň jeden z titulů, ke kterým má člověk od začátku velký respekt. Mozartova hudba je totiž nesmírně krásná, ale zároveň i velmi náročná – pěvecky, stylově i herecky. Naše nová produkce Giovanniho v Olomouci bude v podstatě takový temný thriller jedné noci odehrávající se ve Španělsku ve 20. letech 20. století.

Koncepce se ujal režisér Vladimír John společně s dramaturgem Danielem Jägerem. Hudební nastudování má na starosti Petr Šumník a jeho asistent Jáchym Svoboda. Je třeba také zmínit scénografii Petra Vítka, kostýmy Magdalény Černé a light design Martina Krupy.

Na této opeře mám rád především její nadčasovost. Není to jen příběh svůdníka, ale dílo, které v sobě spojuje komedii, drama, nadsázku i velmi temné momenty. Právě ta psychologická hloubka je podle mě fascinující a stále aktuální. Proto jsem rád, že tohle dílo šéf opery Jiří Příbýl vybral a svěřil mi tento úkol.

Mám pocit, že se vám tento „alfa samec“ na olomoucké jevišti vyloženě povedl, ale také vím o vašich dalších uměleckých úspěších. Proto by mě zajímalo, které pokládáte za ty největší a pro vás nejcennější?

Asi bych úplně neodděloval jeden konkrétní úspěch jako ten největší. Samozřejmě si vážím ocenění ze soutěže Compostela Lírica v Santiagu de Compostela, Mezinárodní soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech nebo třeba účasti na Hans Gabor Belvedere Competition ve švýcarském Bernu. Bylo toho za poslední rok mnoho.

Za nejcennější ale považuji spíš to, že mám možnost postupně budovat svou cestu v operním světě, spolupracovat s inspirativními lidmi a dostávat příležitosti k rolím, které mě posouvají dál nejen pěvecky, ale i lidsky.

Jak často se vracíte do rodné Plzně?

Do Plzně se vracím poměrně často. Momentálně v Divadle Josefa Kajetána Tyla hostuji v inscenaci Jeníček a Mařenka (Engelbert Humperdinck) v režii skvělého Štěpána Pácla. Ale i v příští sezoně mě tam čeká ještě několik krásných příležitostí, na což se těším. Vstupuji například do role Danila ve Veselé vdově (Franz Lehár) a zároveň mě čeká v příštím roce titulní role v soudobé opeře Falkenštejn od Zdeňka Lukáše v režii Tomáše Ondřeje Pilaře.

Kromě pracovních důvodů mám ale v Plzni také rodiče a celé město je pro mě srdeční záležitostí. Narodil jsem se tam a moje cesta k opeře začínala právě v Plzni.

Viděl jsem vás i v muzikálu Sugar, kde jste v komické roli a snad i proto by mě zajímalo, jestli jste sám sobě někdy k smíchu?

Určitě ano. Myslím, že člověk bez určité dávky nadhledu a schopnosti zasmát se sám sobě by to měl v našem oboru docela složité. Na jevišti člověk často prožívá velmi silné a vážné emoce, ale o to důležitější je umět trochu odlehčit atmosféru.

V muzikálu Sugar jsem si komickou polohu opravdu užíval, protože humor je mi vlastně blízký i v běžném životě. A samozřejmě se občas stane nějaká vtipná situace i během zkoušení nebo přímo na jevišti – a právě ty momenty člověka často naučí nebrat se až příliš vážně. Myslím, že zdravý humor a nadhled jsou důležité nejen v divadle, ale i v

životě obecně.

Vybaví se vám váš největší průšvih na jevišti? Anebo žádný nebyl?

Nevím, jestli se tomu dá říkat vyloženě průšvih, ale spíš jsou to takové ty klasické divadelní momenty, kdy člověk musí rychle zareagovat a trochu zaimprovizovat. To k živému divadlu vlastně patří a mnohdy to diváci ani nepoznají – nebo právě naopak, mají tyto momenty velmi rádi, především v muzikálech nebo operetách. A třeba při silvestrovských představeních chodí publikum často vyložené i kvůli drobným improvizacím, spontánním gagům a odlehčené atmosféře, která je v takových večerech jedinečná.

Jednou se mi třeba stalo, že se musel přeskočit krátký dialog, protože jsem přišel pozdě na svůj výstup na jeviště. Myslím, že to bylo před pár lety během inscenace Pařížský život (Jacques Offenbach) právě v Divadle J. K. Tyla v Plzni.

A pak si ještě vybavuji jednu situaci, kdy se dokonce musel začátek představení posunout asi o deset minut, protože jsem cestoval přes celou republiku. Byla zima, sněhová vánice, ledovka a z původně tříhodinové cesty se najednou stalo téměř šest hodin. Pamatuji si, že když jsem konečně dorazil k divadlu, čekali na mě s kostýmem už přímo na vrátnici a všechno pak proběhlo opravdu ve velké rychlosti. Dnes už na to ale vzpomínám spíš s úsměvem.

Máte angažmá v Moravském divadle Olomouc, ale neúčinkujete jenom tam. Kde a v jakých inscenacích hostujete? A která role vám byla zatím nejmilejší?

Vedle svého stálého angažmá v Moravském divadle v Olomouci hostuji v několika dalších českých divadlech. Pravidelně se vracím do již zmiňovaného Divadla Josefa Kajetána Tyla, kde moje cesta začínala.

Velmi si vážím také spolupráce s **Národním divadlem** a Státní operou Praha, kde působím v operách Carmen nebo Lazebník sevillský. Ztvárnil jsem tam také roli Silvia v opeře Komedianti (Ruggier Leoncavallo) v režii Ondřeje Havelky. V nadcházející sezoně mě tam čeká role Anthonyho v připravované inscenaci Sweeney Todd od Stephena Sondheima, jejíž premiéra bude v září tohoto roku, v hudebním nastudování Anny Novotné Peškové a režii Martina Čičváka.

V **Národním divadle moravskoslezském** v **Ostravě** hostuji například v Příhodách lišky Bystroušky v roli Harašty nebo v grand opeře Mojžíš a faraon (Gioachimo Rossini).

Velmi blízké je mi také **Národní divadlo** Brno, kde se cítím opravdu dobře a kam se vždy rád vracím. O to více si vážím příležitostí, které mi svěruje Jiří Heřman. V poslední době jsem zde mohl ztvárnit například Budivoje v opeře Dalibor, Danila ve Veselé vdově nebo Svatopluka Čecha ve Výletech pána Broučka.

Co vás čeká v příštím sezóně?

Budou to další krásné projekty spojené s tvorbou Leoše Janáčka v rámci festivalu Janáček Brno – opera Šárka v režii Jiřího Heřmana a Počátek románu v režii Marka Řiháka, který vzniká jako site-specific projekt produkce Hausopera ve spolupráci s **Národním divadlem** Brno.

Když už jsme zmínili site-specific projekty, musím dodat, že právě tento typ divadla je mi velmi blízký. Mám rád projekty, které hledají nové cesty, propojují operu s netradičním prostředím a umožňují intenzivnější kontakt s divákem. O to raději spolupracuji se spolkem RUN OPERUN pod vedením Veroniky Kos Loulové a jejího skvělého týmu. Ať už to byla La traviata na pražském Stalinu nebo Rusalka na festivalu Povaleč, vždy dokázaly přilákat tisíce lidí.

Ale také si velmi si vážím také příležitosti v Divadle F. X. Šaldy, kde momentálně ztvárňuji titulní roli v opeře Evžen Oněgin.

Jak byste sám sebe viděl za tři, čtyři, pět let?

Doufám, že především pořád na jevišti a stále s chutí objevovat nové role a hudební světy. Především jsem ale sám zvědavý, jaký bude můj pěvecký vývoj, protože právě to člověk v našem oboru nikdy nedokáže úplně naplánovat. Hlas se přirozeně vyvíjí, dozrává a spolu s tím přicházejí i nové role a příležitosti. Nerad si proto dávám konkrétní mety typu „za pět let musím být přesně tady“, protože v tomto světě to často funguje úplně jinak.

A ještě poslední otázka. Co si představujete pod pojmem ideální odpočinek, relax?

Asi úplně nejvíc si odpočinu ve chvíli, kdy vypnu od pracovního tempa a nemusím neustále myslet na zkoušky, cestování nebo další představení. Když se nad tím zamyslím, tak je to vlastně pouze jeden měsíc v roce – červenec (smích). Samozřejmě nejraději trávím čas s rodinou, a nyní jsme si pořídili poníka, takže je o zábavu postaráno.

Robert Rohál

Foto Moravské divadlo Olomouc

ELITA NÁRODA – MAGAZÍN O ČESKU

Magazín

Don Giovanni je pro mě obrovská výzva, říká barytonista Daniel Kfelíř



© 12.05.2026

Don Giovanni je pro mě obrovská výzva, říká barytonista Daniel Kfelíř

12.05.2026 | Magazín

I když jsem viděl a slyšel barytonistu Daniela Kfelíře už v několika inscenacích na scéně Moravského divadla Olomouc, musím zmínit hned na začátku Mozartovu operu Don Giovanni. Kromě toho, že jde o „operu oper“, jde o geniální dílo, které se dočkalo i skvělého nastudování. V roli potrestaného prostopášíka exceluje právě Daniel Kfelíř. Jeho strhující pěvecký výkon, mužný šarm i hereckou přesvědčivost dává nové inscenaci neskutečný náboj.

V pátek 8. května proběhla v Moravském divadle Olomouc premiéra opery Don Giovanni, kde ztvárňujete titulní postavu. Co to pro vás znamená?

Don Giovanni je pro mě obrovská výzva a zároveň jeden z titulů, ke kterým má člověk od začátku velký respekt. Mozartova hudba je totiž nesmírně krásná, ale zároveň i velmi náročná – pěvecky, stylově i herecky. Naše nová produkce Giovanniho v Olomouci bude v podstatě takový temný thriller jedné noci odehrávající se ve Španělsku ve 20. letech 20. století.

Koncepce se ujal režisér Vladimír John společně s dramaturgem Danielem Jägerem. Hudební nastudování má na starosti Petr Šumník a jeho asistent Jáchym Svoboda. Je třeba také zmínit scénografii Petra Vítka, kostýmy Magdalény Černé a light design Martina Krupy.

Na této opeře mám rád především její nadčasovost. Není to jen příběh svůdníka, ale dílo, které v sobě spojuje komedii, drama, nadsázku i velmi temné momenty. Právě ta psychologická hloubka je podle mě fascinující a stále aktuální. Proto jsem rád, že tohle dílo šéf opery Jiří Příbyl vybral a svěřil mi tento úkol.

Mám pocit, že se vám tento „alfa samec“ na olomoucké jevišti vyloženě povedl, ale také vím o vašich dalších uměleckých úspěších. Proto by mě zajímalo, které pokládáte za ty největší a pro vás nejceněnější?

Asi bych úplně neodděloval jeden konkrétní úspěch jako ten největší. Samozřejmě si vážím ocenění ze soutěže Compostela Lírca v Santiagu de Compostela, Mezinárodní soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech nebo třeba účasti na Hans Gabor Belvedere Competition ve švýcarském Bernu. Bylo toho za poslední rok mnoho.

„Z jakékoli komunikace, ať už jde o přednášku, hádku, nedorozumění, kritiku či lásku, si odnese vždy jen tolik, kolik unesete!“

Lenka Žáčková

Praha 12.05.2026

Předpověď počasí pro dnešní den v 09:00

7 °C Vítr: 5 m/s
Tlak: 1009 hPa

Předpověď na následující dny

Zítřka		10/5 °C	16.05.		13/5 °C
14.05.		14/7 °C	17.05.		14/5 °C
15.05.		9/5 °C	18.05.		12/6 °C

Brno 12.05.2026

Předpověď počasí pro dnešní den v 09:00

11 °C Vítr: 6 m/s
Tlak: 1007 hPa

Předpověď na následující dny

Zítřka		11/5 °C	16.05.		13/5 °C
14.05.		15/5 °C	17.05.		14/5 °C
15.05.		10/7 °C	18.05.		13/5 °C